

højtærede Indenrigsminister som sædvanlig har optraadt; jeg skal forsøge at holde mig paa det samme saglige Grundlag som i min første Tale. Jeg maa beklage, at den højtærede Statsminister ikke kunde blive her i Dag og give Svar paa den til ham stillede Forespørgsel. Det var jo nemlig en Forespørgsel om Ministeriets Politik paa et bestemt Omraade, og det var vel det mest naturlige, at det var Ministeriets Chef, der gav Svar derpaa. Men da den højtærede Minister altsaa er optaget andet Sted, er han maaske undskyldt; det andet Sted har altsaa været vigtigere end Folkets valgte Repræsentation, maa jeg antage. Men saa haaber jeg, at han maa komme til Stede i Morgen og give sin Del af Svaret, saaledes som Befolkningen vel har Krav paa at faa det af den, der er den øverste ansvarlige for Ministeriet og for den Politik, der føres af Ministeriet.

Den højtærede Indenrigsminister har gjort en Række Bemærkninger, ikke færre end jeg. Han talte om mine mange Ord, men glemte vist, at han selv ogsaa brugte mange. Jeg føler mig i øvrigt overbevist om, at jeg ikke har brugt for mange Ord; tværtimod, denne Sag er saa vigtig, at der vel er Grund til at skænke den et Par Timers Omtale. Den højtærede Minister var vistnok morsom, da han begyndte med at tale om, at jeg havde talt paa Embeds Vegne. Jeg ved ikke af, at der er noget ondt i at have et Embede. Jeg formoder, at den højtærede Minister selv har et, og at han er stolt af dette; hvis jeg ogsaa har et, er der da ingen Grund til at være morsom paa dettes Bekostning. De, jeg repræsenterer, er i alt Fald lige saa gode Samfundsborgere som de, den højtærede Indenrigsminister repræsenterer, og de, paa hvis Vegne jeg har talt, har lige saa vel som de andre Krav paa at faa deres Anskuelser fremsat og deres Interesser bragt ind til Varetagelse i dette Ting. Lad os derfor holde os borte fra den Slags Overlegenhed og unyttige Morsomheder. Den højtærede Minister gjorde en Bemærkning om mit Overblik over Tilstandene i Verden og særlig i Europa og mente, at jeg navnlig havde set hen til det store Land, som laa nærmest, han betegnede det som det Land, i hvilket Socialdemokratiet har siddet til Højbords nu en Aarrække. Jeg formoder, at den højtærede Minister tænkte paa Tyskland, men i saa Fald er hans Fremstilling af de politiske Forhold urigtig. Socialdemokratiet har ikke siddet til Højbords i Tyskland, Socialdemo-

kratiet dernede har desværre endnu aldrig konstateret et Flertal hverken ved Valg eller i Rigsdagen, saa der er vel egentlig ingen Anledning til at tale om, at Socialdemokratiet har siddet til Højbords der. Kapitalismen regerer i Tyskland som i Danmark med samme Midler begge Steder; hvem der, navnlig for nærværende Tid, regerer i Tyskland, turde vel ikke være den højtærede Minister ubekendt, (det er hans og ikke mine Meningsfæller. Endvidere udtalte den højtærede Minister sig om min Tales Indhold og Formaal og mente, at dens Formaal ikke saa meget var at virke herinde, men at den mere var beregnet paa dem udenfor. Ja, det afhænger af den højtærede Minister; skaf Arbejde, imødekom mere eller mindre de berettigede Krav om Afhjælpning af Arbejdsløsheden, saa viser Ministeren, at han forstaar, at Talen om at skaffe Arbejde var ærligt ment; han vil da faa at se, hvorvidt det er muligt at faa Folk i Arbejde. I øvrigt, om Talen opfattes som det ene eller det andet, er mig temmelig ligegyldigt; som alt sagt, den Klasse, her er Tale om, har Krav paa at blive hørt, ogsaa herinde, selv af Indenrigsministeren, han være nu saa overlegen, som han har Lyst til. Den højtærede Indenrigsminister oplever neppe den Tid, da danske Arbejdere lader sig skubbe udenfor som Folk, der ikke har Borgerret i Samfundet.

Den højtærede Minister gjorde ogsaa nogle spøgefulde Bemærkninger om den nævnte politiske Banket og mente, at jeg havde vel ogsaa været til lukulliske Maaltider. Ja, det har jeg i høj Grad, men jeg har aldrig holdt Skaaltaler for Arbejdsløshedsunderstøttelsens Nedsættelse. Det var ikke det lukulliske Maaltid, jeg talte om, højtærede Indenrigsminister, det var Skaaltalen, jeg talte om, det var Manden, der med Glasset i Haand glædede sig over, at Ministeren og hans Meningsfæller havde ført en Politik, der bragte Arbejdsløshedsunderstøttelsen ned. For min Skyld maa de feste saa meget, de vil, i Marmorhaven eller ved Siden af den, men naar Festen bruges til Angreb paa Arbejderne, og naar Festen kaldes en politisk Banket, tillader jeg mig ogsaa at tale om den her, hvor vi taler om de politiske Forhold.

Ministeren udviklede videre, at alt det, jeg her havde talt om, var ikke noget for os enestaaende, rundt omkring i Landene, hvor vi end ser hen, var der lignende Tilstande. Der er ingen, som bestrider eller nogen Sinde har bestridt, at den Krise,